

Agraiment

El sentim de veritat per nostres nostres benvolguts compatricis En Josep Galceran, En Alfons Vidal, En Josep Gispert. En Josep Castelló, En Florenci Vilar, En Emili Bas que des de fa molt temps estan realitzant continuats esforços a fi de donar treball al major nombre possible d'obrers que es troben en vaga forçosa.

S'assegura amb tal motiu, que el Sr. Galceran ha arrendat la gran casa coneguda per can Mont, del carrer Nou, on ja fa molts anys, hi ha gué establerta una fàbrica. A conseqüència d'això, tal volta tindrem també el gust de veure-la adecentada exteriorment.

Així mateix, ha adquirit el senyor Gispert la propietat del gran casal anomenat a can Pitxu, el qual, tant prompte les circumstàncies ho permetin, lluirà fet un esclat de blancor als ulls dels passats.

Bellíssim és l'aspecte que presenten les cases comprades per el senyor Alfons Vidal, en un extrem del carrer Nou, destinades a fàbrica i magatzem, fins les parets de tanca, han estat convenientment emblanquides.

Altres millores sembla que estan en projecte, inspirades en el noble desig d'ocupar el major nombre possible d'obrers.

¿I la casa Roura? ¿Quan obrirà de nou i de bat a bat les portes de la seva antiga i renomada fàbrica, invitant a que per elles entrin el cap alt i l'alegria al cor, una nombrosa representació d'obrers d'abdós sexes donant vida aquelles sales, avui silencioses i desertes, en les quals, pugui guanyar-se, honradament, com sempre, el pa de cada dia?

Esperem una prompte i humana resolució, que totes les persones de bons sentiments, i per tant, tot Calonge aplaudirà frenèticament i estimarà com es mereix.

Als fabricants de fora casa, que tenen empleats treballadors que aquí estan domiciliats, els enviem també nostra més sincera expressió d'agraïment.

UNS CALONGINS

Calonge, 18 Juliol 1934

Darrerament ha mimvat la feina en la més important de les fàbriques d'aquesta Vila els treballadors no poden fer sinó tres jornals a la setmana.

Tan amarga situació, creiem, que tindria d'ésser un poderós incentiu, perquè els fills de Calonge, bregats en el comerç coneixedors de l'indústria suro-tapera i amb grans recursos econòmics, fessin tots els esforços imaginables, per a proporcionar a la classe obrera Calongina, el que únicament ella necessita i demana: Treball.

ELS CALONGINS

17 Agost

Un aqueducte romà al terme de Calonge?

En aquells temps reculats del segle II al III i potser abans, durant la dominació romana, no seria gens d'estranyar que en el territori de Calonge, i precisant més, en la barriada de St. Deniel hi hagués un aqueducte, com algun que encara en resta, però més petit.

A la Masia d'El Collet hi havia en aquell temps una *vil·la* romana. Encare s'hi troben fragments de mosaïc, de ceràmica sigil·lata, *tégules*, i alguna qu'altre moneda, i restes força interessants d'una antiga conducció d'aigües feta amb el formigó romà característic.

Aquestes aigües venien de la font del Mas Ribot de Sant Deniel.

Als voltants d'aquesta font hi ha senyals d'edificacions romanes amb el formigó i *tégules*. Al peu mateix de la font fa dos anys s'hi feren excavacions per a obtenir més aigua i s'hi trobaren enterrades construccions molt antigues. Això comprova que les aigües que eren conduïdes a la *vil·la* d'El Collet venien d'aquesta font que segurament seria més abundosa.

Per acabar de fer el pes, en el camí veïnal que puja a St. Deniel, en iniciar-se la pujada, a ma dreta, s'hi veuen restes d'una paret de pedra i

El castell Barri

Tots els calongins hauran sentit contar moltes vegades que al Castell Barri, situat al cim «des Ruàns» hi ha unes grosses anelles on fermaven les embarcacions quan el pla de Calonge era mar, o sia, una *cala longa*.

Això és la llegenda. Però el Castell Barri ha existit, i en subsisteixen encara els fonaments.

Nosaltres no en sabem la història; però pel que es veu hom pot deduir que no fou mai un castell veritable, però si una torre de guaita en combinació amb una altra de més petita situada a la punta de La Creu.

En aquells sigles en que a Calonge hi havia un castell important, fortificat, és molt natural que fos vigilat de lluny de nit i de dia com la majoria dels d'aquells temps.

Essent la via de Romanyà un camí de pas molt freqüentat, apte per a tota mena d'invasions ja sia guerres o de bandolers, el Castell Barri era un lloc estratègic per vigilar-les en una extensió molt llarga, i avisar amb els senyals de llavors, les fogueres de nit, el fum de dia, i els corns, senyals que serien trasmeses pel guaita o vigia de La Creu als del Castell de Calonge a fi de que es preparassin per a la defensa.

El guaita de La Creu vigilava també el camí de la Ganga, una altra via propícia per a la invasió, el camí de Les Gabarres i les escomeses que poguessin venir de la platja de St. Antoni, dels pirates argelins.

Quan hom passeja per aquella muntanya malgrat la seva elevació relativa, veu perfectament i es fa càrrec de que son llocs molt apropiats per a aquest fi.

calç sumament groixuda, però molt antiga. No hi ha dubte que son els fonaments de l'aqueducte que passaria darrera la masia que hi ha vora el camí vell, sota el Mas Falet.

Si s'hi fessin excavacions segurament que posarien al descobert i corroborarien ço que ara solament presumim.

B.